

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР" -ЈАГОДИНА

55
1963.-2018.

Број 22
мај 2018.

РАСТКО

С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г, ЈОВАНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ:
ВЕРОУЧИТЕЉ БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ

РЕДАКЦИЈА ЧАСОПИСА:
ПЕДАГОГ МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ
ПРОТОЂАКОН НИНОСЛАВ ДИРАК
ПРОФЕСОР НИНОСЛАВ СТАНОЈЛОВИЋ
УЧИТЕЉ ВЛАДИМИР МИЋОВИЋ
УЧЕНИК МИЈАТ МИЉКОВИЋ

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
ПАТИРКОМЕРЦ - ЈАГОДИНА
ЈАГОДИНА, МАЈ 2018.

Цртеж на насловној : Искра Крстић 3-1

Narodni odbor opštine Svetozarevo na V sednici Opštinskog veća i V sednici Veća proizvođača, održanom 21. maja 1965. godine, na osnovu člana 58. Zakona o osnovnoj školi ("Službeni glasnik NRS" broj 30/59), doneo je

R E Š E N J E

1. OSNIVA se Osnovna škola "17. OKTOBAR" u Svetozarevu kao samostalna ustanova.

2. Osnovna škola posluje pod nazivom: Osnovna škola "17. oktobar" u Svetozarevu.

3. Zadatak škole je vaspitanje i obrazovanje učenika uzrasta određenog Zakonom o osnovnoj školi.

4. Finansiranje škole se vrši po odredbama Zakona o finansiranju školstva ("Službeni list FNRJ broj 53/60) i Pravila Fonda za školstvo opštine Svetozarevo.

5. Školom upravlja školski odbor, nastavničko veće i upravitelj škole saglasno propisima o društvenom upravljanju u školama.

Školski odbor ima 15 članova.

6. Organ nadležan za poslove i zadatke škole je odeljenje za društvene službe Opštinske skupštine opštine Svetozarevo.

7. Školu pohađaju učenici sa područja dela grada čija je granica od reke Belice pa Ulicom "17. oktobar", potom ulicama Gine Pajević, Kapetana Koče, Sindjelićevom, pa Karadjordjevom do Mosta na Belici, kao i učenici 12 domaćinstava preko pruge u predelu Ulice Koče Kapetana i upravne zgrade Poljoprivrednog dobra "Partizan".

8. Ovo rešenje objaviti u "Službenom listu" sreza Kragujevac.

Broj: 01-9943/1-63.

U Svetozarevu, 21. maja 1963. godine

NARODNI ODBOR OPŠTINE SVETUZAREVO

PRESEDNIK,
Staniša Urošević, sr.

SEKRETAR,
Vladeta Popović, sr.

**ОСНОВНА ШКОЛА „17.ОКТОБАР“
55 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА
1963-2018**

ПОРОДИЦА ОШ „17. ОКТОБАР“

Кад школа напуни 55 година где гледамо, напред или позади? О чему више причамо, о ономе што је прошло или о ономе што долази?

И о једном и о другом...

Иза нас је 55 успешно уписаних генерација. Мноштво ученика и наставника је стасало у овој породици.

Пратећи развој технике и технологије, а и потребе, сама зграда доживела је велике промене: потпуно је реновирана, од крова, преко електроинсталација, видео надзора, подрумског простора, спољашње столарије, санитарног чвора, сређених канцеларија, кухиње, ходника, ограде, школског дворишта. Опремљен је дигитални кабинет, разведен интернет у целој школи, разгласна станица, рачунари у неким кабинетима, пројектори, беле табле, ЛЦД телевизор, интерактивна табла...

Петар Јанковић 1-1

У складу са друштвеним променама мењали су се и планови и програми и предмети, а сами тим мењали су се и

ученици, њихови родитељи и наставници. Мењао се начин рада, начин размишљања, учења, усавршавања.

Оно што разликује и одваја школе између себе су специфичности свих оних који чине школску заједницу. Пре свега грб, химна и застава школе, а затим све оно по чему смо први, а што нам је и највећи мотив.

Први смо добили видео-надзор, први смо добили Светосавску награду 2007.године, први смо, после Београда и Новог Сада, организовали Фестивал науке. Прва смо основна школа која је организовала образовање одраслих, прва, која је као партнер, учествовала у међународном Темпусовом пројекту. Прва је и школска мини галерија „Одмор“. Моби фото-фест „Светлописи“ је први изложио фотографије ученика направљене мобилним телефоном. Штапамо Водич за родитеље, издали смо књигу текстова наше наставнице, а највише волимо да се такмичимо.

Дарија Кратић 1-1

Један од најважнијих задатака, на коме сада радимо, је да проширимо породицу „17.октобар“. Последњих неколико година стално укључујемо родитеље у заједнички рад са својом децом. Организујемо квизове, ликовне радионице, књижевне сусрете, излете, спортско-рекреативне активности. И на крају, када одлазе од нас, направимо свечани родитељски састанак где се подсетимо свих осам година заједничког живота. Већ нас сада има више...

Директор Биљана Милановић

ДЕЦА СЕ РАЗЛИКУЈУ

Од када постоје школе ово је аксиом који се на различите начине разумевао, поштовао и третирао кроз време и услове у којима су школе радиле. Чине се напори у свим земљама света да се разлике међу децом прихвате на свим узрасним и друштвеним нивоима. Инклузија је постојала одувек у школама, међу наставницима и учитељима са израженим сензибилитетом за муку, невољу, болест, генетску аномалију, ситуациону кризу породице... Није била законом уређена, није истицана, а често се и крила од јавности, али је постојала. То је она фина нит која је и учитељима, наставницима давала снаге и осећање да су „нешто баш добро“ учинили за неког свог ђака. Ситуација се мења у последњих двадесетак година. Постоје напори у целом свету да инклузија заузме оно право место које јој припада у законској регулативи. То је процес који захтева мењање свести свих актера на широком друштвеном плану. Баш свих : од породице до државног врха. Овом приликом дајемо приказ из публикације : „Разумевање и одговор на потребе деце у инклузивним учионицама, „Водич за наставнике“, који је приредило Инклузивно образовање, одсек за основно образовање, Организација Уједињених нација за образовање, науку и културу.

Ирена Јовановић 3-4

Деца се разликују

"Не постоје два иста детета". Колико често сте то рекли?

Они могу бити исте старостне доби али да ли су налик једно другоме? Не! Како се разликује једно од другог? Неки од њих су високи, док су други мали. Неки су стидљиви, док су други отворени. Неки уче брзо, док су други спори.

Слоган ОБРАЗОВАЊЕ ЗА СВЕ значи управо то: сва деца укључујући и оне који имају оштећења или долазе из маргинализованих група у друштву.

Анастасија Андрејевић 3-1

У прошлости, посебне школе за "различиту" децу биле су фаворизовано решење у свим земљама света, особе са инвалидитетом и сметњама у развоју су често третиране као „мање од људи“ и да имају малу вредност за друштво. Данас је тај став замењен са поштовањем ових лица. Декларација Уједињених нација о правима лица са инвалидитетом и сметњама у развоју (1975) наводи:

- Особе са инвалидитетом имају инхерентно право на поштовање њиховог људског достојанства. Особе са инвалидитетом, без обзира на порекло, природу и озбиљност својих хендикепа и инвалидитета имају иста основна права као и њихови суграђани исте старосне доби, што подразумева пре свега и изнад свега право да уживају пристојан живот, што је могуће нормалније и потпуније. (Члан 3).

Исто тако, Владе у свету су се сложиле да иста права важе за сву децу, без обзира на њихова оштећења или окружења. Отуда Конвенција о правима детета (1989) наводи да:

Уважавајући посебне потребе детета са инвалидитетом и сметњама у развоју, помоћ... ће бити пружена како би се

осигурало да дете са инвалидитетом има ефикасан приступ образовању и да добија образовање. .. погодно да дете оствари највећу могућу социјалну интеграцију и индивидуални развој (члан 23).

Обе ове декларације јасно дају до знања колико је важно за све грађане да у потпуности учествују у својој заједници, а за децу посебно да имају прилику да се навикну на своју културу, апсорбују њене вредности и уверења и допринесу њеном развоју. Ово је битно ако деца треба да развијају осећај идентитета и осећај припадности. Породице, школе и активности заједнице су основно средство друштва да се ово уради. Али ово се може десити само ако су друштвено укључени као активни учесници у својој породици и заједници. Исти принципи важе за друге маргинализоване групе у друштвима, као што су путујући народи, етничке мањине и избеглице. Добробит њихове деце је угрожена ако су им ускраћене могућности да се социјално интегришу у својим заједницама и ширем друштву. Свако дете је индивидуа за себе

Јована Никодијевић 4-2

Право на образовање

Генерална скупштина Уједињених нација усвојила је Стандардна правила за изједначавање могућности за особе са инвалидитетом и сметњама у развоју у 1993.

Правило 6 гласи:

Државе треба да признају принцип једнаких примарних, секундарних и терцијарних образовних могућности за своју децу, омладину и одрасле са инвалидитетом и сметњама у развоју у интегрисаном окружењу. Они треба да обезбеде да

образовање особа са инвалидитетом и сметњама у развоју буде саставни део образовног система.

УНЕСКО (Организација Уједињених нација за просвету, науку и културу) је издала "Саламанка саопштење и оквир за акцију", који је усвојен на Светској конференцији о образовању са посебним потребама 1994. Оно детаљно објашњава импликације ових изјава о правима. Оно наводи:

- Свако дете има основно право на образовање и мора му се дати прилика да постигне и одржава прихватљив ниво учења.
- Образовни системи треба да буду осмишљени и образовни програми спроведени узимајући у обзир широку различитост карактеристика и потреба. Они са посебним образовним потребама морају да имају приступ редовним школама.
- Редовне школе са овом инклузивном оријентацијом су најефикасније средство у борби против дискриминаторских ставова, у стварању заједница добродошлице, изградњи инклузивног друштва и постизању образовање за све.
- Штавише редовне школе пружају ефикасно образовање већини деце и побољшавају ефикасност и на крају исплативост целог образовног система.

У многим земљама ова деца не долазе у школу. Дати су разни разлози за ово.

Породице не знају за право свог детета на образовање, или су одлучили да троше свој оскудни новац на своју другу децу.

Школа не може да се носи са децом која имају додатне потребе и њима није дозвољен упис. Деца долазе у школу али је убрзо напуштају. Уместо тога она похађају специјалне школе.

Широм света, више деце угроженог порекла или са инвалидитетом и сметњама у развоју похађају локалне предшколске установе, основне или средње школе.

Заиста, већина земаља има законе који наводе да СВА деца морају да се образују.

Сва деца могу да уче, али ако не иду у школу њихове шансе да уче су доста смањене.

Сва деца имају право да уче са својим вршњацима у локалним школама.

Многа деца се суочавају са проблемима у неком тренутку у својим животима.

Неки проблеми брзо пролазе, али неки захтевају текућу помоћ.

Више специјалних школа није решење. Оне су често удаљене од породичне куће и одвајају децу од њихових вршњака.

Нада Вујисић 4-3

Ево неких мишљења наставника из редовних школа са искуством подучавања деце са додатним потребама:

- Прихватио сам инклузију као изазов за побољшање мојих сопствених начина подучавања.

Мађарска

- Ми желимо да наша деца знају да је у реду бити различит. Након свега ми их припремамо за живот и заједницу.

Јужна Африка

- Интеграција је друштвено корисна за целу школу укључујући и запослене. Она подстиче атмосферу тимског рада међу ученицима и идеално између особља.

Норвешка

- Када ученици виде да њихови наставници прихватају и подржавају оне који се могу назвати "различитим", они такође почињу више да прихватају.

Јордан

- Наставници у руралним областима су повећали њихов статус у локалној заједници јер у многим случајевима, они су пружали само услуге које су доступне за децу са сметњама у развоју.

Индија

-Многој деци се сада потребе задовољавају а не као раније када су била напуштена и игнорисана. Наставници се баве целом ситуацијом другачије, тако што раде заједно.

Канада

Торед тога, било које дете може да доживи препреке у учењу током неког временског периода. Ове привремене тешкоће се могу појавити, јер је, на пример, дете забринуто због проблема код куће; или није спавало како треба, јер су њена сестра или брат болесни; или је радила пуно у пољу и превише је уморна да се концентрише на учење, итд. Иако ће се ови проблеми вероватно превазићи како време пролази, важно је да је наставник осетљив и пружа подршку и помаже детету да надокнади све што је пропустило током овог периода.

Деци је потребна помоћ да развију креативност. Они треба да буду подстакнути да пронађу решења за проблеме и да одлуче која решења су најбоља. Дете треба да спроведе своје идеје и одлуке у пракси и види шта се дешава - безбедно.

Вера Васић 4-2

Певање песама и учење стихова, цртање слика и читање прича наглас, помоћи ће да се дететов ум развија и припрема пут за учење да чита и да пише.

Сва деца уче учествовањем у дневним рутинама породице и кућним пословима. Деца са посебним потребама такође могу да допринесу, ако породица креативно нађе начине да им олакша и објасни им друштвена значења свакодневног живота. За здрав раст, свој деци су потребне похвале и признања за њихове напоре.

„Моја учитељица“ – Марија Ј.4-4

Шта школе могу да ураде да би се деца боље осећала? Разговор, играње и показивање љубави су суштински за дететов физички, ментални и емоционални развој. Рад у партнерству намеће додатне захтеве наставницима, али и награда је велика пошто стварате веће могућности за ваше ученике. Наставницима који то раде, посао причињава много веће задовољство. На пример, наставници из Танзаније сматрају да школе које сарађују са локалним заједницама и властима имају бољи статус, опрему и да су безбедније.

Наставници можда сматрају да нису обучени да раде на овај начин. То је истина. Али, многи су то научили! Наставници са искуством могу водити друге и помагати им.

Корист од идеја набројаних у овој јединици имаће сви ученици у школи. Оне не постоје само за ученике са посебним потребама. Ови приступи редифинишу улогу школе и наставника. Они пред школе постављају различита очекивања. Провера њиховог успеха је једноставна. Да ли је њихов резултат срећнији, испуњенији живот ученика и у школи и кад заврше школовање? Ово је нови начин размишљања. Многе земље су инвестирале у специјалне школе за децу са инвалидитетом и сметњама у развоју или другим посебним потребама. Покрет ка инклузивном образовању значи да се њихови напори преусмеравају ка подршци све деце у редовним школама и ка проналажењу нових начина за саветовање и усмеравање наставника.

Мима Марковић 3-1

Све у свему, Инклузивно образовање :

- Признаје да сва деца могу да уче и да свима треба нека врста подршке у учењу;
- Има за циљ да разоткрије и минимизира препреке у учењу;
- Шире је од формалног школовања и укључује дом, заједницу и остале могућности за образовање изван школа;
- У вези је са мењањем ставова, понашања, наставних метода, наставних планова и програма и окружења за задовољавање потреба све деце;
- Један је динамичан процес који се непрестано развија у складу са локалним културама и контекстима и део је једне шире стратегије за промоцију инклузивног друштва.

Текст приредила:

Рада Петровић Шумар, школски психолог

КРЕАТИВНИ МАТЕМАТИЧАРИ

У школи постоје многобројне секције, а међу њима и математичка. Циљ наставе је да помогне ученицима, да поред усвајања знања и формирања умења и навика развија способности за учење и самостално тражење оригиналних путева и решења заданих проблема.

Управо је такво математичко такмичење "Мислиша" које се сваке године одржава марта месеца у свим школама широм Србије. Ове године у нашој школи је учествовало 122 ученика од другог до четвртог разреда. Од свих учесника четири ученика трећег и два четвртог разреда освајањем сто поена пласирали су се за супер финале "Мислиша" које је одржано 22. априла у Београду. Својим радом и знањем постигли су следеће резултате:

Трећи разред:

Софија Станковић - прва награда и специјална награда "Математичко летовање" на Гочу.

Милутин Јеловац - трећа награда

Андреа Станојевић - похвала

Лазар Димитријевић - учешће

Четврти разред:

Илија Јовановић - прва награда

Мирко Радошевић - похвала

Да математика није "баук", већ игра, разонода, уживање они су потврдили својим сјајним резултатима.

Све честитке свима и задовољство нам је што смо били део тог врло успешног тима.

Учитељице: Милијанка Марковић,
Зорица Павловић и Слађана Велојевић

Републичко такмичење из техничког и информатичког образовања и технике и технологије

Републички ниво такмичења из техничког и информатичког образовања и технике и технологије одржан је 11. и 12. маја 2018. године у Вршцу. Основну школу „17. октобар“ представљали су Вера Тодоровић, ученица осмог разреда, и Милица Младеновић и Вељко Бабић, ученици који похађају наставу по инклузивном образовном програму 2.

Такмичење је окупило више стотина деце која су се вешто надметала у неколико дисциплина. Представник шестог разреда, Вељко Бабић, такмичио се у области ауто-моделарства. Освојио је прво место и донео школи златну медаљу. Одлично познавање области авио-моделарства показала је ученица петог разреда Милица Младеновић, која је на овом такмичењу освојила сребрну медаљу заузевши друго место. Ово је први пут да су школу представљали ученици који се образују по инклузивном образовном програму 2. Богато искуство стечено на такмичењу и резултати које су постигли, донели су им велико задовољство и

одлучност да се и у наредним годинама такмиче и покажу да се труд и жеља увек исплате.

Својим умећем и вештином представила се и матуранткиња Вера Тодоровић, у дисциплини практичан рад по задатку и освојила је другу награду.

Ученицима су подстрек за рад и велику подршку пружали њихови наставници Милован Нићифоровић и Иван Милосављевић. Педагошки асистент Ружица Милановић и лични пратилац Ивана Димитријевић које су пратиле децу на такмичењу, својом стрпљивошћу дале су изузетан допринос.

Тим за ИОП и наставници ТИО
Текст: наставник Марија Филиповић

- Помаже Бог, на почетку нашег разговора желели бисмо да се представите нашим читаоцима.

Протојереј Александар Гајић, старешина сам храма Светих архангела Михаила и Гаврила у Јагодини од 2014. године.

- Реците нам пар речи о позиву свештеника и о томе како неко постаје свештеник?

Свештеник се постаје најпре, рекао бих, Призивом Божјим, а затим прибављањем препоруке од надлежног свештеника и Благослова Епископа за упис у адекватну богословску школу и стицањем адекватног образовања: Средња богословска школа или нека друга и Богословски факултет. То је за разлику од других позива, тек први услов. Потребно је и кроз читаво школовање активно учествовање у животу Цркве, јер тек се постаје свештеник препознавањем Епископа да је одређени свршени богослов подесан за позив свештеника и рукоположењем од стране надлежног Епископа.

Свештенички позив је рекао бих вишеслојан и свеобухватан, јер се не састоји само до обављања крштења, венчања и опела, онако како наш народ најчешће доживљава наш позив, већ од предвођења једне конкретне литургијске заједнице и старања о њеним члановима у име Епископа. То подразумева да свештеник мора да буде и помало психолог и педагог, јер је дужан да се стара свим члановима своје заједнице и њиховим разним потребама и проблемима у верском и социјалном смислу. Тако да бих рекао да је свештенички позив уједно и напоран и одговоран и племенит и леп. Много је изазова и пружа човеку велике могућности за остварење самога себе.

- Старешина сте јагодинске цркве „Светих Архистратига Михаила и Гаврила“. Можете ли нам рећи нешто о Старој јагодинској цркви?

Стара јагодинска црква подигнута је 1818. године и задужбина је кнеза Милоша Обреновића. Налази се у Улици Косте Абрашевића иза Факултета Педагошких наука. То је данас најстарија очувана грађевина у Јагодини. У свом саставу има три парохије.

- Ове године Стара Црква слави два века од оснивања, велики јубилеј. Већ сте кренули са пројектом прославе ове годишњице и шта сте у оквиру тог пројекта реализовали и шта је још у плану да се реализује?

У склопу обележавања овог великог јубилеја још крајем 2016. године организовали смо научни симпозијум, на коме су наши еминентни историчари и историчари уметности спремили своје

радове на тему из историје, архитектуре, иконописа и ризнице Старе јагодинске цркве. Ове радове смо почетком ове године објавили у облику Зборника радова. До краја ове године предвиђена је и изложба икона и предмета из ризнице у Завичајном музеју у Јагодини као и свечана прослава Академијом на летњој сцени у Потоку, 25. јула и Литургијска прослава на храмовну славу 26. јула. Литургијско сабрање предводиће Његово Преосвештенство Епископ шумадјски Господин Јован.

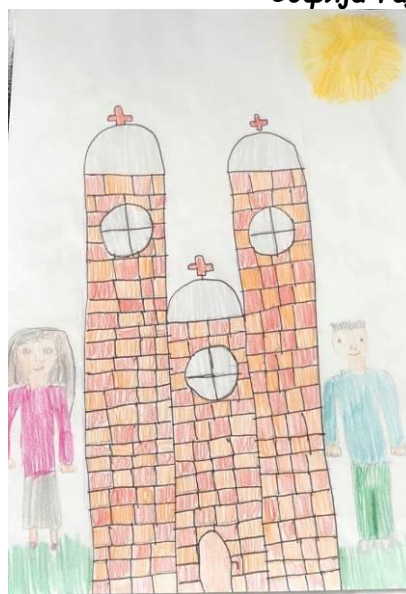

Петра Маринковић 2-4

- Хвала Вам на издвојеном времену. Шта бисте поручили за крај нашим читаоцима ?

Да буду вредни и радни у стицању знања, али да знање без племенитости и љубави не значи баш ништа. Једно од места где се могу учити љубави и племенитости је и Црква, па ко зажели нека изволи, ми се увек радујемо новом члану који је гладан новог знања и живота, живота по љубави.

Софија Гајић 7/4

Софија Инић 7/4

ХИМНА IV3

У мојој школи знају сви
да је најбоље одељење IV-3.
Посадили смо дрво ми,
то може само IV-3.
Боримо се ми
за победу сви .
Ми смо супер тим,
учествујемо на
такмичењима математичким.
Међу нама нема свађа,
јер нас учи учитељица Слађа.
Извињава се наш тим
на несташлуцима свим.
Тичер, наша Невеница,
супер је наставница.
У нашем одељењу
много пријатеља има,
сви се друже једни са другима.
Много смо догодовштина
заједно прошли,
да би смо до
ове песме дошли.
Своје ствари делимо,
за највеће успехе
заједно се веселимо.
Учитељица наша
с осмехом каже:
"Поносна сам на ђаке
четвртог три,
љубав сте моја
велика сви".

Ученици 4/3

Софија Лазаревић 4-3

Анђелија Нићифоровић 4-3

Ђина Живковић 4-3

Стеван Стевановић 4-3

Ана Црнковић 4-3

МОЈА ШКОЛА И ДРУГАРИ

Они увек ту су, на часу, на одмору,
хајде, у досади дођи мој другару!
Сваки дан ти ме изненадиш,
волим што се са мном дружиш,
ти никад никог не тужиш
већ кад ми нешто затреба ти ми позајмиш.
Хвала што си ту, увек, и у добру и у злу,
хвала ти, хвала, мој најбољи пријатељу!

Мила, Милица, Ива 4-1

Лара Цанић 4-1

Милица Стаменковић 4-1

Мартина П. 4-1

ПОЧЕТАК ШКОЛЕ

Преко улице прелази бака,
у школском дворишту
друг ми даје штрудлу од мака,
мак цури, друг да ми помогне, јури.

Звоно је зазвонило,
у школу пуно ђака је утонуло.
Ушли су у учионицу,
и започели радионицу.

Вања Стојановић 4-2

Ђина Стевановић 4-2

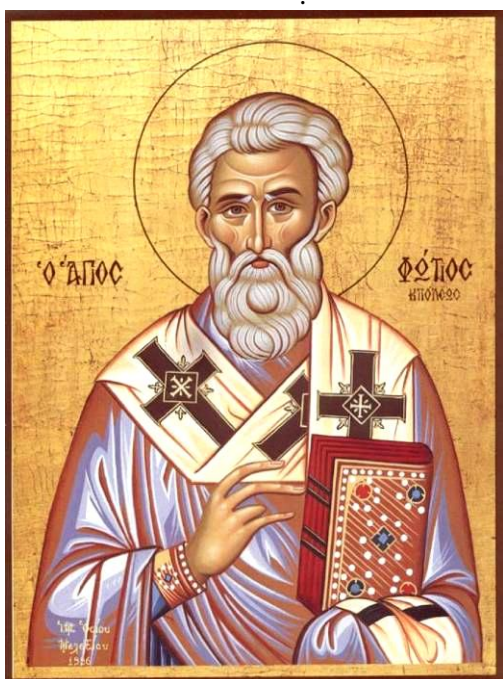
Исидора Милошевић 4-2

Невена Мркаљ 4-2

ПАТРИЈАРХ ФОТИЈЕ И СЛОВЕНИ

У другој половини 9. века сазрели су услови да се Словени описмене и приме хришћанство. Као прво, словенске државице су постајале озбиљније у сваком смислу. То више нису били државоидни савези племена који би се држали на окупу само док би нека јака личност управљала. Поред руске и бугарске државе, кочоперно опстаје између великих царстава и српска, моравска и држава панонских Словена. Њиховим владарима је било јасно да на историјској сцени могу опстати само као хришћански народи. Са друге стране повољан је тренутак био и за Византију. На истоку је победама над Арапима у Малој Азији стабилизовала границу на дуже време, а Франачко царство на западу није више било таква претња као у време Карла Великог. Стабилну ситуацију на спољном плану, пратила је још стабилнија на унутрашњем, средином деветог века коначно је окончана иконоборачка криза и црква је поново уједињена. Ипак, вероватно најважнији разлог за успешност овог, за обе стране значајног подухвата је чињеница да је Византијом управљала најталентованија генерација политичке и културне елите оличена у цару Михаилу, цесару Варди, и пре свега, у патријарху Фотију

Фотије је био вероватно најзначајнији и најутицајнији мислилац свог доба. Био је ученик чувеног Лава Математичара, оснивача Цариградске високе школе (универзитета) на коме је и сам предавао пре ступања на патријаршки престо.

Ива Стевић 2-1

Његова књига Библиотека садржи критичке приказе готово 400 књига, хришћанских, али и световних и античких. Како је више од половине ових књига у међувремену нестало, потпуно или делимично уништено, Фотијеви прикази представљају једини или најзначајнији траг о њима. Оно што је још важније у вези са харизматичном појавом патријарха Фотија је велики број талентованих и учених следбеника које је успео да однегује.

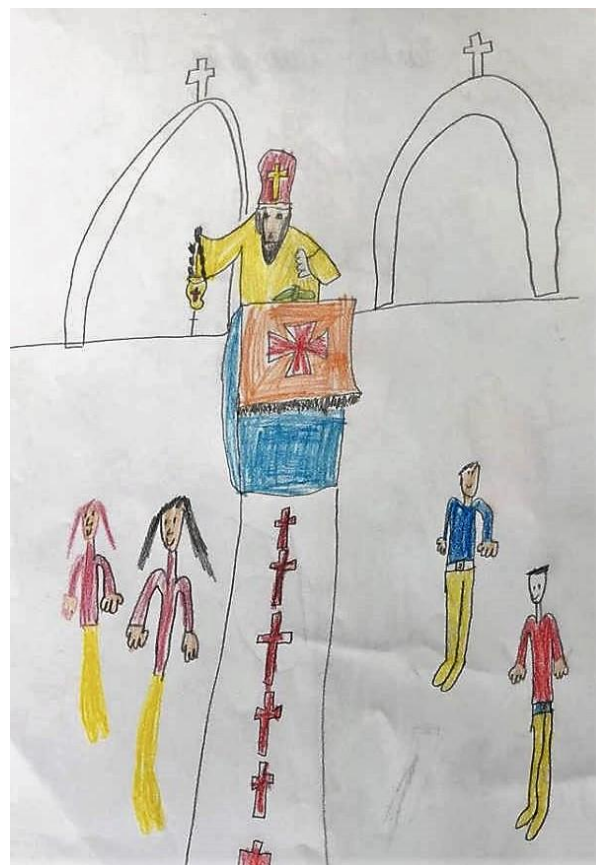
„Нојева барка“ - Данило Јовановић 2-1

Најзначајнији међу њима био је свакако Константин (свети Пирило), чије је познавање бројних језика и говорничке вештине Фотије препознао веома рано. Као младог монаха га је водио са собом у мировну мисију у Багдад 851. године, а од постављења на место патријарха, Константин постаје неизоставни члан свих мисија које

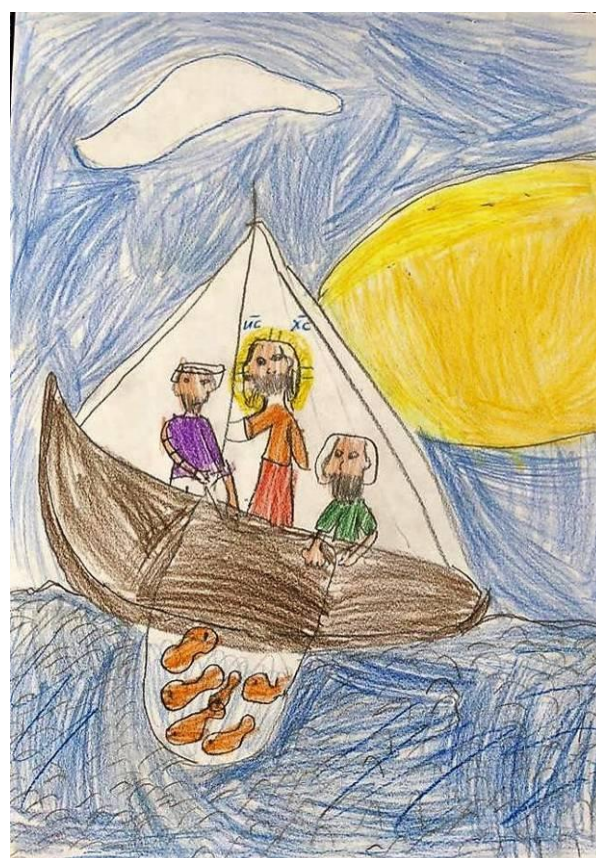
ће уследити. Фотије је рукоположен за патријарха на Божић 857. године и тада ће уследити најважнија дипломатско - просветитељска офанзива у историји Византијског царства. 860. Константин је предводио успешну мисију Хазарима, дипломатским активностима су учвршћене везе за руском и бугарском државом, али круна овог периода је уследила 863. Када је моравски кнез Растислав упутио позив цару Михаилу у коме га је замолио да му пошаље учене људе који би на језик његовог народа превеле књиге богослужења и тиме убрзали ширење хришћанства међу Словенима. Растиславу је заправо био потребан моћан савезник да га заштити од сталне претње Франачке државе и њеног цара Лудовика. Цар Михаило је увидео огроман потенцијал оваквог позива и одмах се обратио својим првим сарадницима, свом ујаку цесару Варди и патријарху Фотију. Мисија је убрзо послата у Моравску на челу са Константином и његовим старијим братом Михаилом (светим Методијем). У наредне две године Солунска браћа са својим ученицима су фанатично радили у словенским земљама, градећи цркве и манастире, преведећи свете књиге на словенски језик, користећи писма који су сами створили, глагољично и ћирилично.

Словенски језик је постао, након грчког, латинског и хебрејског, први језик на коме се служи литургија. После мисије у Моравској, позива их и кнез Коцел, владар паноских Словена, а напослетку и српски кнез Мутимир, за време чије владавине Србија постаје хришћанска држава. Нису сви словенски народи у потоњим временима остали уз Византију. При расколу цркве неки су стали уз Рим, други уз Цариград, али сви данас једнако поштују наслеђе које су за собом оставила браћа Ћирило и Методије. Црква их слави 24. Маја, а овај дан је од ове године и државни прзник у Србији - Дан словенске писмености. Ипак, кад год говоримо о значају Солунске браће требало би се сетити и њиховог учитеља и заштитника патријарха Фотија, који је такође канонизован за свеца и прославља се 19. фебруара.

Учитељ Владимир Мићовић

Марко Станојевић 2-1

Тодоровић Јана 2-1

Свети Николај Чудотворац Мирликијски.
Пренос моштију. 9/22.мај

**ПОВЕСТ О ПРЕНЕСЕЊУ ЧЕСНИХ
МОШТИЈУ
СВЕТОГ НИКОЛАЈА ЧУДОТВОРЦА,
АРХИЕПИСКОПА МИРЛИКИЈСКОГ**

Године 1087, при грчком цару Алексију Комнени и при цариградском патријарху Николи Граматику би најезда Измаиљана на грчке покрајине. Почевши од Херсона ови непријатељи крста Христовог покорише хришћанске земље све до Антиохије и до Јерусалима; притом мачем и огњем опустошише све градове и села и цркве и манастире, а што преостаде људи, жена и деце, то одведоше у ропство. Тада би опустошен и град Мире у Ликијској покрајини (у Малој Азији), у коме почиваху чесне мошти светитеља Христовог Николаја. А то се догоди по попуштењу Божјем, због грехова наших којима разгнељујемо Господа веома и дуготрпелјивост Његову доводимо до огорчења, као што се говори о грешницима у псалмима: Огорчише Вишњег (Пс. 77, 17). Јер када људи који живе без покајања много ожалосте и огорче Бога, тада он не штеди ни светиње, нити услишава молитве угодника својих. Са тог разлога Господ једном приликом рече пророку Јеремији: Да стане Мојсије и Самуило преда ме, не би се душа моја окренула к томе народу; отерај их испред мене, и нека одлазе. И ако ти реку: куда ћемо ићи? тада им реци: овако вели Господ: ко је за смрт, на смрт; ко је за мач, под мач; ко је за глад, на глад; ко за ропство, у ропство (Јерем. 15, 1-2). Пошто таким праведним гневом Божјим

бише опустошене многе покрајине грчке, међу њима и Ликија са градом Мире, Господу би угодно да се чесне мошти његовог угодника светитеља Николаја пренесу из опустошеног града Мире у многољудни град Бари. А то би са два разлога: прво, да свете мошти таког светила света, чија света душа живи у неисказаној светлости на небу, не би остале на земљи под поклопцем и без поштовања, и да овај непресушни извор чудесних исцелења не би остао неискоришћен од људи; и друго, да и Запад не би био лишен добротина Божјих, која бивају молитвеним заузимањем овог великог архијереја.

Милица Дамјановић 1-1

То пренесење светих моштију би извршено на овај начин: једном христољубивом, побожном и праведном презвитеру који је живео у граду Бари, јави се ноћу свети Николај и рече му: Иди и реци грађанима, и свему збору црквеном, да иду у ликијски град Мире, узму отуда моје мошти, пренесу их у овај град Бари, и ту положи, јер не могу да боравим тамо, у опустошеном месту. Ово тако хоће Господ Бог мој. После тог виђења презвитер устаде, оде изјутра у цркву и исприча црквеном клиру и свему народу како му се те ноћи јави свети Николај и шта му рече. Они се сви веома

обрадоваше томе, и рекоше: Данас Господ обилно изли милост своју на нас људе своје и на град наш, јер нас удостоји да примимо угодника његовог, светог Николаја. О они одмах спремише три лађе, изабраше угледне и богобојажљиве људе и прикључише им неколико чесних свештених лица, да иду по свете мошти великог светитеља Божјег Николаја. Но да би избегли сметње које би их могле снаћи путем, ови људи напунише лађе житом, и као трговци кренуше на пут тобож ради трговине. Пловећи срећно, они допловише најпре у Антиохију. Ту продадоше жито, и као трговци накуповаше неке друге ствари. Али ту сазнадоше од неких људи да су пре њих стигли у Антиохију инострани трговци, Венецијанци, са намером да иду у Ликију и узму мошти светог Николаја. Стога они хитно отпловише и благополучно стигоше у Ликију, и пристадоше у пристаништу града Мире.

Илијана Миладиновић 1-1

Пошто се добро распиташе за цркву и мошти светог Николаја, они се наоружаше, јер се бојаху да не наиђу на сметње које би онемогућиле остварење њихове намере. Тамо нађоше четири монаха и упиташе их где се налазе мошти светог Николаја да им се поклоне. Монаси им показаше гробницу у цркви, у којој под поплочаним патосом

лежаху целебне мошти светитеља Христова. Барјани онда раскопаше патос црквени, нађоше светитељеву раку, и кад је отворише видеше да је пуна миомирисног мира које је текло из светих моштију. Они онда покупише миро у своје судове, а светитељеве мошти с радосћу узеше, и свештеници их на рукама до лађе однесоше и тамо чесно сместише. Са њима пођоше и два монаха, а двојица остадоше при цркви. Са тако добром и неисказано скупоценом робом Барјани испловише из мирликијског пристаништа 11 априла, и срећно стигоше у свој град Бари у недељу вече 9 маја. А када жители града сазнадоше да су им стигле чесне мошти великог угодника Божјег, одмах са епископима и свештеницима и иноцима и целокупним клиром црквеним изађоше у сусрет сви: и људи и жене и деца, и старо и младо, и велико и мало, са свећама и тамјаном, певајући и славећи Бога и његовог светог угодника. И тако дочекавши радосно и веома свечано ову неизмерно скупоцену ризницу духовну, положише је у цркви светог Јована Претече крај мора. И одмах се стадоше збивати многа чудеса од светитељевих моштију. Донесене у недељу вече, у понедељак изјутра већ беху исцељени од њих четрдесет и седам болесника, људи и жена, међу којима су били и хроми и слепи и глуви и бесомучни и разни други болесници; у уторак се исцелише двадесет и два болесника; у среду - двадесет и девет; а у четвртак рано свети Николај исцели глувонемога човека, који је пет година био болестан од овог недуга. Затим се светитељ Христов Николај јави једном богоугодном црнорисцу и рече: Ето, по вољи Божјој дођох у овај град у недељу у три сата по подне, и већ благодаћу Божјом дадох исцелење стоједанаесторици људи. - О овом јављењу светитељевом овај црноризац причаше свима у славу Божју и ради прослављења угодника Божјег. Но и после овога сваки дан се непрестано даваху од светитеља Николаја чудесна исцелења, а и сада се дају свима који му с вером прибегавају. Видећи где се тако чудотворна благодат излива обилно из моштију светог оца Николаја као из неког извора, грађани града Бари сазидаше у име његово велику и прекрасну цркву и веома је

скупоцено украсише. Затим направише кивот од сребра, па га позлатише и драгим камењем окитише. И треће године по пренесењу чесних моштију из ликијског града Мире они позваше околне архиепископе и епископе са њиховим клиром ради пренесења моштију светог Николаја у нову цркву. Ови дођоше, положише светитељеве мошти у сребрни кивот, па чесно пренесоше свете мошти великог чудотворца Николаја из цркве светог Крститеља у нову цркву, подигнуту у његово име, и поставише их у олтару, деветога маја. Пренеше они и стари кивот светитељев, у коме он беше донесен из града Мире, поставише га у цркви и метнуше у њега део руке од моштију светитељевих. И од тога времена би установљено да се сваке године деветога маја празнује пренесење чесних моштију светитеља Христова Николаја, и то двоструко пренесење: и оно из града Мире у град Бари, и ово из цркве светог Претече у цркву светог оца Николаја Чудотворца. И отада многи народ одлази тамо на поклоњење светитељу, и целива његове свете мошти и кивот.

Ива Јовановић 1-2

Неколико година после пренесења чесних моштију светитељевих, сам се светитељ Николај јави једноме монаху у граду Бари и нареди да се његове мошти ставе под свети престо у олтару. И бише положене тамо чесне мошти које точаху из себе свето миро. То се и сада може видети тамо, и то миро се даје на исцелење од сваковрсних болести, у славу Христа Бога нашег, прослављеног у светитељу његовом, са Оцем и Пресветим Духом Његовим, сада и увек и кроза све векове, амин.

Свети Јустин Ћелијски

О Светосавским тематима у Мушкој учитељској школи јагодинској

Незаобилазни део сваке озбиљније Светосавске академије је Светосавски темат. У Мушкој учитељској школи јагодинској, основаној пре 120 година, почев од 1902. године уводи се Светосавски темат, на предлог Сретена Аџића, првог управитеља и духовног оца ове угледне просветне установе, чију традицију последњих четврт века баштини овдашњи Факултет педагошких наука.

До почетка Првог светског рата 1914. године, сваке године су поводом Дана Светог Саве, награђивани најбољи ученички радови на тему живота и рада првог српског просветитеља. Награде су биле у књигама, али и у новчаним прилозима и додељивали су их професори и добротвори школе, обично имућнији житељи јагодински.

Стара учитељска школа у Јагодини

Светосавски темати обновљени су тек 1924. године, на предлог Јосифа В. Стојановића, тадашњег управитеља ове значајне јагодинске и српске институције и по први пут донета су правила Фонда за награђивање најбољих радова учитељаца. Правила су садржала 12 чланова, којима су одређени циљ темата, критеријуми за награђивање, извори средстава за награде, институције добротвора и утемељивача Фонда, признања Фонда и управа истог. Ова правила су својим потписима оверили, осим управитеља Стојановића и школски инспектор Владимир Ј. Радојевић и министар просвете Миша Трифуновић и то у Београду 23. јануара 1924. године. Документ о оснивању поменутог Фонда налази се у

грађи Учитељске школе у Јагодини, која је похрањена у Фонду Министарства просвете Краљевине Југославије, који се чува у Архиву Југославије у Београду.

Оно што је донекле разликовало Светосавске темате из 1924. године, за разлику од оних из 1902. године, изнето је у циљу поменутог Фонда, где је, између осталог, записано да је „сврха темата да се у ученика створи утакмица за самостално обрађивање тема из свих научних наставних предмета, који се у школи предају“.

Најбољи Светосавски темати, заправо мале стручно-научне студије тадашњих учитељаца из разних научних области, награђивани су у јагодинској Учитељској школи, све до 1944. године.

Нинослав Станојловић,
историчар јагодински

Ена Јовановић 3-1

Лена Илић 1-4

Да ли мислите исто што и ја ?

Често ми се десило да из школе дођем нервозна. Да ли због оцена, неправди, умишљених особа, превише лекција за учење... Заиста, колико год причали да је школовање најлепши период живота, често размишљам о моменту када ћу изаћи из школе и сама обликовати свој живот.

Оно што мене нервира у школи јесу оне особе, које су у стању да прођу поред мене, чак ми се и не јаве, али чим чују да имамо контролни или одговарање, одмах сам добра. Врло често помогнем, али никада не бих допустила са се концентришем на туђи рад и запоставим свој.

Лена и Уна 3-3

Или улизице. Такве улизице су присутне у сваком одељењу. Најчешће остају после часа да нешто питају наставника, стално се јављају и износе мишљења чак и када се то од њих не тражи.

Такође, и незахвалне особе ме нервирају. Ни од кога не тражим да ми услугу узврати услугом, али би ми било драго да ми се захвали ако му помогнем, а чешће се деси да тај, неко, само прође поред мене, без обзира на то што сам му помогла на контролном или одговарању.

Пред контролни многи почну да се претварају како им није добро, како их боли глава или стомак, а када дође до правдања часова, најчешће се оправдају тиме како се нису осећали добро.

То су ствари које су ми пале на памет, али вероватно постоји још нешто што ми стварно смета, а чега се нисам сетила. Ја сам

научила да се носим са тим стварима. Хоћу да кажем да се сви временом навикнемо на ствари које не можемо да променимо.

Теодора Младеновић 6-4

Сара Радовановић 3-1

Другарство у школи

Од петог разреда су се сва одељења измешала и направила нова. У почетку сам била веома тужна зато што нећу бити са друштвом са којим сам се веома зближила, али убрзо, већ друге недеље петог разреда, упознала сам своју најбољу другарицу Теодору. Од тада се нисмо одвајале. Осим Теодоре, дружим се и са целим одељењем. Ми смо нераздвојна, луда, пожртвована група. Ни за једно одговарање вам не требају пушкице или подсетници док је ту ваша екипа која ће на било који начин да вам помогне да добијете што бољу оцену. Ни за једног члана одељења не могу да кажем да је лош, без обзира на то како се облаче, како изгледају, какве телефоне имају. Сви се дружимо и у школи, а и ван ње. Наша разредна која све наше несташлуке решава уз осмех.

Милица Димитријевић 6-4

Николић Неда 4-2

Наш учитељ ...

- За почетак нам се представите.
Зовем се Слађана Велојевић и професор сам разредне наставе.

- Колики вам је радни стаж у нашој школи?
Већ 18 година сам учитељица у нашој школи.

- Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Нисам се пуно двоумила око избора занимања, волим децу и рад и време проведено са њима ме чини срећном.

- Наша школа ове године слави педесет пет година од оснивања, можете ли нам пренети занимљивости које сте имали у раду са децом?

Бојим се да одговором на ово питање да некога не заборавим и тако повредим. Мени лично је интересантно да ове године узимам пету генерацију, тако да је све у знаку петице (одличан 5).

- Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Јако сам поносна када поред имена ученика, освојеног места, пише и име наше школе, а то је врло, врло често без обзира на то о којој врсти такмичења је реч (спортско, математичко, ликовно и сл.).

- Какав је Ваш став према вери?

Поштујем веру.

- Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

Нисам никада.

Маша Стевановић 1-2

-Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби?

Дружим се са мени драгим особама, читам књиге, волим да сам у природи и уживам у њој.

-Порука за крај нашим читаоцима:

Поручила бих ученицима да се у свему што раде труде и дају максимум, јер се касније неће кајати нити имати шта да замера себи. Такође бих напоменула да је лепо бити први, победити неког, али увек ће неко у нечему бити бољи од нас, Зато бих саветовала ученике да се не пореде са другима, већ само са собом, да увек гледају колико су данас бољи него јуче и колико су напредовали. Тако ће, ако напредују, увек бити задовољни и срећни.

Г. Стефановић 3-4

Наш наставник ...

- За почетак нам се представите.

Нинослав Станојловић, професор историје овдашњи

- Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У нашој школи радим као професор 26 година. Пре тога био сам 8 година и ђак наше школе. Тако да сам у школи присутан 34 године, с ове и оне стране катедре.

- Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Потичем из просветарске породице, тако да се својевремено нисам много двоумио око будућег занимања

- Наша школа ове године слави педесет пет година од оснивања, реците нам неке занимљивости из историјата наше школе .

Школа "17. октобар" је основана 21. маја 1963. године, као четврта градска осмољетка, да би септембра исте године почела са радом и то у више објекта , на три локације у ондашњем Светозареву. Тек 1970. године преселили смо се у садашњу зграду, изграђену 1932. године за потребе овдашње ниже гимназије. О сви осталим детаљима из полувековне прошлости наше школе можете сазнати из монографије „Основна школа „17. октобар“ у Јагодини. Пет деценија п(р)освећености (1963-2013), Успоменар“, коју смо приредили школски психолог Рада Петровић Шумар и ја.

-Поред редовне наставе и осталих обавеза у школи, бавите се и истраживачким радом. Можете ли нам навести неке пројекте у којима се учествовали ?

Видим да сте добро обавештени. Тачно је, више од три деценије, поред свог редовног посла у школи, активно се бавим истраживањима, пре свега, у области локалне историографије. Резултат тога је стотинак мањих научних и стручних радова, као и осам књига. А ту су и моје бројне изложбе, промоције, научни скупови, јавне беседе, наступи у електронским и писаним медијима. Мени никад није досадно!

- Учествовали сте у реализацији прославе 200 година Старе јагодинске цркве, пренесите неке занимљиве детаље из самог пројекта?

Сјајну и бескрајно корисну ствар смо урадили организујући поменути прославу. Врхунац нашег ангажмана био је научни симпозијум и Зборник радова, који је проистекао из њега, где сам осим рада о свештенству старе јагодинске цркве од 1818. до 1918. године, био укључен и као један од уредника. Мислим да је све ово била једна добра полазна основа за будућа сериознија истраживања прошлости нашег града и његових институција.

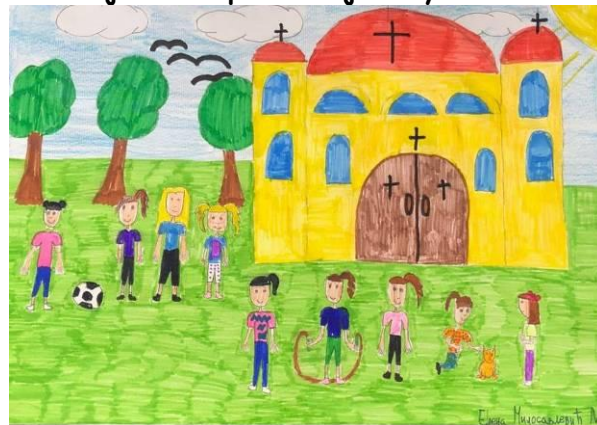
Нинослав Станојловић и ЊПЕШ Г. Јован

- Члан сте уредништва нашег школског листа „Растко“, после ових 11 година колико излази часопис, интересује нас Ваше мишљење о нашем раду?

Наш часопис је право откриће у домену актуелне српске периодике. Драго ми је да сам објавио у њему петнаестак својих текстова, које је повезивао лик и дело неумрлог Светог Саве. Сматрам да ће исти још дуго трајати, на општу духовну корист свих правих светосаваца. Желим му стоти број, а онда да започне нову серију.

- Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

И ове школске године, као и претходних, ученици наше школе нижу успехе на свим нивоима такмичења из разних наставних предмета. Радује ме, посебно, чињеница да смо увек имали талентоване младе историчаре, тако да ове године школу на Републичком такмичењу из историје, које ће бити одржано крајем маја на Палићу, представља Лазар Васић, ученик седмог разреда. Невероватно је како, осим познавања чињеница, наш Васке повезује појмове и историјске токове и већ размишља као зрео историчар. Предвиђам му сјајну будућност у свему чиме се год бавио у животу. Историја му је пружила једну велику духовну и културну ширину, као најопштеобразованија наука.

Елена Милосављевић 4-3

- Какав је Ваш став према вери?

Имам позитиван став према вери, мада не спадам у неке прилежне вернике.

- Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

Не.

- Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби

Све своје слободно време, прожето разним интересовањима, проводим у активностима везаним за историју, пре свега моје и наше Јагодине.

-Торука за крај нашим читаоцима:

Потрудите се да свакога дана у сваком погледу све више напредујете, у свему!

Милица Д. и Теодора М.6/4

Вук Бојовић

Вук Бојовић води порекло из села Зминица на Дурмитору где и проводи најраније детињство. Са 3 године, остаје без оца Луке, предратног учитеља, који гине као припадник четничких јединица. Дипломирао је и магистрирао вајарство на Факултету ликовних уметности у Београду. Урадио је тридесетак бисти, међу којима и бисте Вељка Влаховића, Драгана Ковачевића, Стојана Церовића, Саве Ковачевића.

Био је по дипломирању прво слободни уметник, затим професор у основној и средњој школи. Предавао је и у Вишој трговачкој школи у Београду, где је од 1982. до 1986. године био директор.

Објавио је књиге: Приче из зоо-врта (1995), Приче из зоо-врта 1 (2005), Приче из зоо-врта 2 (2007) и монографију Београдски зоолошки врт (2010). Коаутор је књиге Кроз Београдски зоолошки врт (2005. и 2011. друго допуњено издање).

Учествовао је у бројним радијском и телевизијским емисијама и дао обиље изјава за домаће и иностране медије. Био је водитељ ноћног програма Радија „С“ (1995-

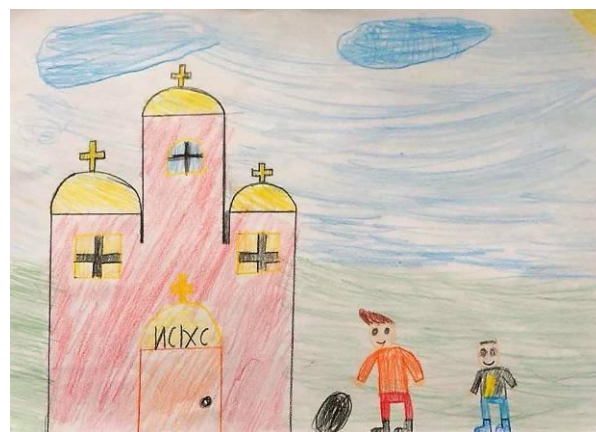
1996). Аутор је и водитељ емисија Арт телевизије: Арт зоологија (1996-1999, 164 емисије) и Арт боемија (од 1999. године, више од 700 емисија).

Био је дугогодишњи председник Еколошке странке Зелени. Од 1992. до 1999. године је био потпредседник Цудо савеза Југославије, а и дугогодишњи председник Универзитетског цудо клуба „Студент“ и оснивач Ветеранске цудо асоцијације Србије. Из два брака имао је четворо деце. Из првог брака отац је Луке Бојовића, убијеног Николе и Марије. А у другом браку, са новинарком Весном Радовић, има ћерку Машу, познату београдску редитељку и новинара. Преминуо је у Београду, 17. септембра 2014. године

На функцији директора Бео зоо-врта био је од 1. маја 1986. године до своје смрти. Широј јавности је постао познат када је крајем осамдесетих два пута из зоо-врта бежао шимпанза Сами. У потери по улицама и крововима Београда и убеђивању шимпанзе да се „преда“ највећу улогу је имао Бојовић. Тај догађај је он касније искористио да скрене пажњу на стање у зоо-врту и да то стање унапреди.

12. јула 2017. му је у Бео-зоо врту откривен споменик.

Миљана Констадиновић 7/4

Михајло П. и Теодор М. 3-3

Лав

Лав (лат. *Panthera leo*) је велики сисар из породице мачака (*Felidae*) и један од „великих мачака“ рода *Panthera*. Мужјак лава, лако препознатљив по својој гриви, тежи између 200-250 килограма. Женке су мање и теже од 120-180 килограма. У дивљини, лавови живе око 10-14 година, док у заточеништву преко 20 година. Некада су живели широм Африке, Азије и Европе, док се данас у дивљини могу наћи само у Африци и Индији. Живе у саванама и лове у чопору.

Мужјак лава је друга највећа мачка на свету, једина која има гриву и реп који завршава чуперком. Мишићаво тело лавице прати линију њеног скелета. Она има округлу главу, кратко лице, гипко тело, прилично дуге ноге и дугачак реп који јој, као тешкој животињи, помаже да одржи равнотежу кад скочи на плен. Са обе стране лица се налазе осетљиви бркови и помажу јој да се снађе у мраку. Лавица нема гриву јер би она омела њену делотворност у лову. Захваљујући гриви, мужјак чак изгледа већи него што стварно јесте. Она може да му помогне да застраши и отера друге лавове.

Женке лавова обично лове ноћу или у зору у чопору. Лове углавном крупније сисаре: антилопе, зебре, брадавичасте свиње, гну говеда и биволе, али и мање животиње попут зечева и птица повремено. Често вешто украду лешине од других предатора, попут хијена и дивљих паса. У неким регионима, лавови специјализују своју исхрану ловећи животиње које су њихов

редак плен; ово је случај око реке Савути где они непрекидно лове младунчад слонова, или око реке Квандо (притоке реке Замбези) где се хране нилским коњима. Обе реке се налазе у националном парку Кобе, у Боцвани. Забележено је да су екстремно изгладнели лавови убијали бебе слонова, затим су прешли на млађе, док су се повремено усуђивали да нападну и одрасле слонове.

Млади лавови прво почну да лове када су стари три месеца, али тек са две године постану успешни ловци. Лавови развију брзину од 50 km/h коју могу да одрже само на краћим деоницама. Због тога се приближе плену пре него што га нападну. Од плена су удаљени око 30 метара или мање. Обично неколико лавова учествује у лову.

• Лавови лове на отвореном простору па их плен може лако опазити. Због тога се удружују и лове у чопору јер је већа вероватноћа да лов буде успешан. Мужјаци најчешће не учествују у лову, осим када је у питању велика животиња као што је биво. Одраслој женки лава је потребно око 5 килограма, а мужјаку око 7 кг меса сваког дана.

С обзиром на то да су ситније и мање од мужјака, женке су окретније и брже, и оне су те које иду у лов, док крупнији мужјаци патролирају око територије, штитећи чопор. Када се одмарају, лавови уживају у међусобном чишћењу, лизању, чешкању главама и предењу и могу дремати и до двадесет часова дневно.

Марија Марковић 7/4

Тара М. и Јања Ж. 3-3

Манастир Прерадовац

Манастир Прерадовац је подигнут у 13. веку. Обновљен је 1871. године, од стране епископа жичког Јанићија и братства манастира Каленић. Најновија његова обнова, започета је 1996. године, за време Епископа Саве, Обнова је довршена 2004. године, када је црква освећена, од стране Епископа шумадијског Јована. Манастир се налази у Опарићу, насељу у Поморавском округу Србије.

Постојање манастира у Прерадовцу везују за суседни манастир Каленић. Верује се да је црквица подигнута међу каленићким виноградима, да би монаси који су учествовали у радовима имали могућности да учествују у богослужењима.

Манастирска црква је посвећена светом Симону монаху (Краљу Стефану Првовенчаном), што је вероватно у вези са склањањем његових моштију у манастир Каленић од 1815. до 1839. године.

У храму се налази плоча са натписом да цркву подиже 1871. године Епископ ужички Јоаникије Нешковић (игуман Каленића средином XIX века) трудом каленићког братства.

У самој манастирској цркви се налазе многобројне светиње између многих и мошти Преподобне мати Анастасије, мајке Светог Саве.

Благословом Епископа Шумадијског Господина Јована, манастир Прерадовац је 2004. године женски манастир.

Тијана Стефановић 7/4

Планина Тара

Планина Тара се налази у западној Србији. У северозападном делу планина Тара оивичена је дубоким кањоном реке Дрине. На основу дугогодишњих проучавања и истраживања овог подручја, а ради заштите изузетних природних вредности које она поседује, Скупштина Србије је посебним Законом подручје Таре прогласила за Национални парк.

Планина Тара је познато традиционално летње и зимско рекреативно подручје. Испод северних падина Таре лежи варошица Бајина Башта која је један од значајнијих градова за историју Србије. Планину Тару су проучавали многи научници. Први је био Јосиф Панчић, који је на овој планини 1875. године открио ендемску врсту четинара која је касније названа Панчићева оморика. Панчићева оморика је дрво које расте само на планини Тари и заштићено је од стране Републике Србије.

Познати планинар Др Круно Видић који је препешачио скоро све важније планине у Европи је највише времена провео на Тари обележавајући планинске стазе и прикупљајући грађу за више књига о овој прелепој планини. Национални парк Тара је јавно предузеће са седиштем у Бајиној Башти основано 13. јула 1981. године. Управља подручјем које обухвата највећи део масива планине Таре и површину од 24.991.82 ha на територији општине Бајине Баште. Планина Тара је добила име по илирском горштакком племену Ауторијата

који су у бронзано доба живели на њеним обронцима.

Главни туристички центри националног парка Таре су Калуђерске баре на северу, билзу Бајине Баште и Митровца на југу. Калуђерске баре представљају највећи туристички центар и најнасељенији део на Тари на којој се налазе многобројни хотели.

Нада Тодоровић 7/4

Звездана Милосављевић 3-4

Павле Вељковић 3-4

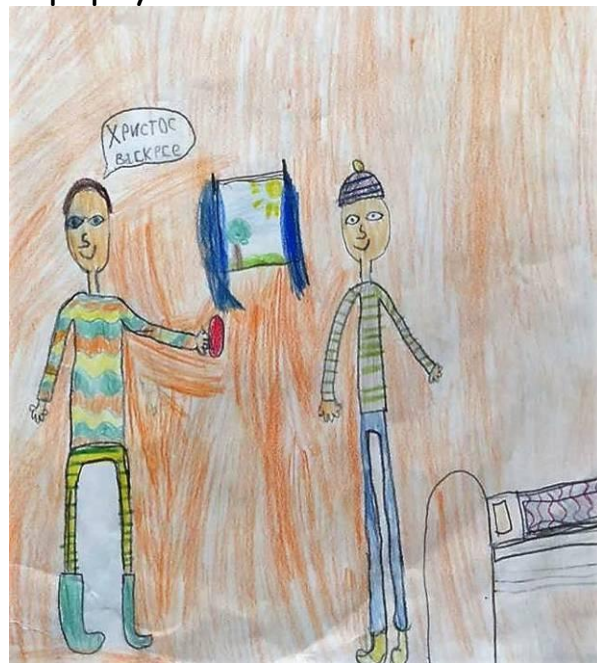

Михајло Петровић 4-4

ВАСКРШЊА ПЕСМА ПОСВЕЋЕНА ИНСТИТУТУ ЗА МАЈКУ И ДЕТЕ И БОЛЕСНОЈ ДЕЦИ

Песма посвећена Институту за мајку и дете, и болесној деци. Институт за мајку и дете годишње спасе и излечи неколико хиљада деце, не заборавимо на њих. Уплатом новчаних средстава на жиро рачун института помажемо установи у обнављању објекта и куповини апарата и опреме неопходне за лечење наше деце.

Жиро рачун: 840-625667-77

„Христос Васкрсе“ - Теодора Николић 2-4

За Дарију Антовић СМС 358 на 3030
За Дарију Петровић СМС 298 на 3030
За Андријану Обрадовић СМС 406 на 3030
За Александра Адамовића СМС 165 на 3030
За Павла Милошевића СМС 274 на 3030
За Андријану Јовановић СМС 325 на 3030
За Лазара Зарубицу СМС 301 НА 3030
„НУРДОР“ за децу оболелу од рака СМС на 1150
"Увек уз децу" - за децу оболелу од рака 7175
За оброк гладнима на Косову и Метохију 1033
„Подржи живот“, фонд за болесну децу 5757
„Срце за децу“, за Деспота 2552
„Буди хуман“ редни број по избору СМС на 3030
"Срби за Србе" за многодетне породице на Балкану СМС на 7763

Музика: Урош Степановић
Текст: Свети Владика Николај Велимировић
Микс:

Марко Стојановић „Louis“ Певали: Сашка Јанковић, Душан Свилар, Алекса Перовић, хор Школе за музичке таленте из Ћуприје
 Свирао: Гудачки оркестар Школе за музичке таленте из Ћуприје
 Спот: Шарф продукција
 Камера: Драган Ђорђевић
 Беља Редитељ: Весна Павловић
 Монтажа: Иван Крстић
 Захваљујемо се телевизији Коперникус из Јагодине и сниматељу Саши Јовићу, на кадровима из Ћуприје
 У споту учествовали: Вања Милић (дечак), Александар Милисављевић (дечаков тата), Весна Павловић (дечакова мама), Војислав Милошевић (поштар), Сашка Јанковић, Душан Свилар, породица композитора Уроша Степановића, хор и гудачки оркестар Школе за музичке таленте из Ћуприје, Милинко Ивановић-Црни (фрулаш), певница "Ступови" (Сандра Ваљаревић, Сандра Пантић, Исидора Арсић, Невена Адамовић), Теа Попадијак, Нађа Попадијак, Захваљујемо се музичком студијима: „L.A.V. studio“ и Вуку Матићу, код кога смо снимали вокале, као и музичком студију „Save room atelje“ и Влади Јованчићу - Владимир Јован, на несебичној помоћи и саветима. Хвала породицама Степановић и Михајловски-Милић на сарадњи и помоћи око снимања спота, као и свим добрим људима који су учествовали и дали свој допринос. Велико хвала Драгану Ђорђевићу-Бељи и његовој породици, и Ивану Крстићу на монтажи. Свако добро од Бога! Радујте се, Христос Васкрсе!

Песму можете погледати на Youtube :
<https://youtu.be/Xpb9gr5rSdc>

уредник

Хелена Лазревић 1-2

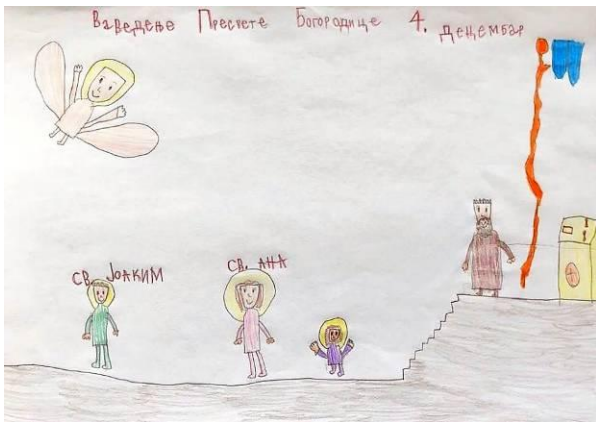
Без речи ...

„Превета Богородица“ - Тамара Сентић 4-1

„Свети Трифун“ - Милутин Лазревић 2-4

„Ваведенье” - Алекса Марковић 1-2

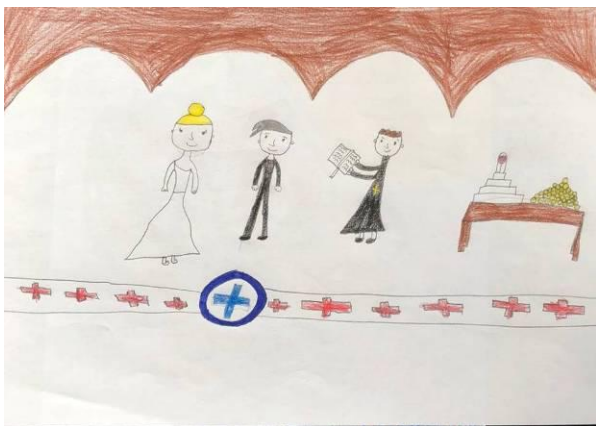
„Другрство” - Лазар Максимовић 1-3

„Божић” - Дуња Ковачевић 2-4

„Наш свет” - Лав И. и Николија Ј.3-3

„Венчање” Анђелија Јовић 2-1

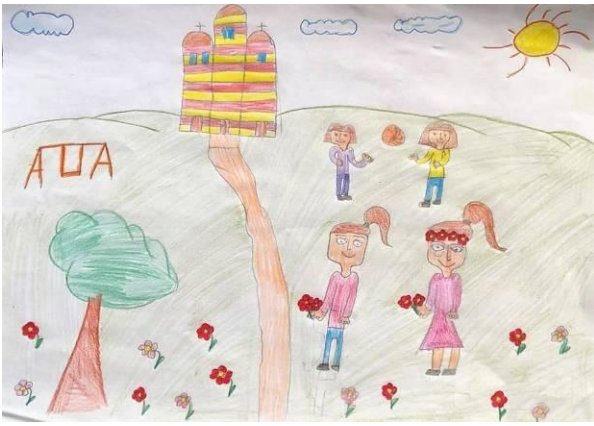
„Храм” - Милица Петровић 2-4

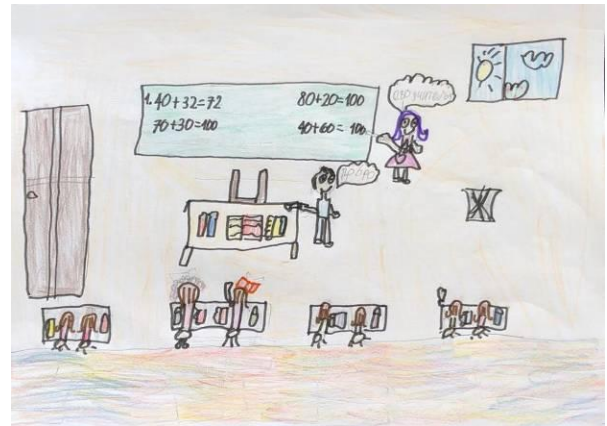
„Мој свет” - Милица Станковић 1-2

„Храм” - Кристина Милошевић 4-2

„Игра” - Андреа Симоновић 4-2

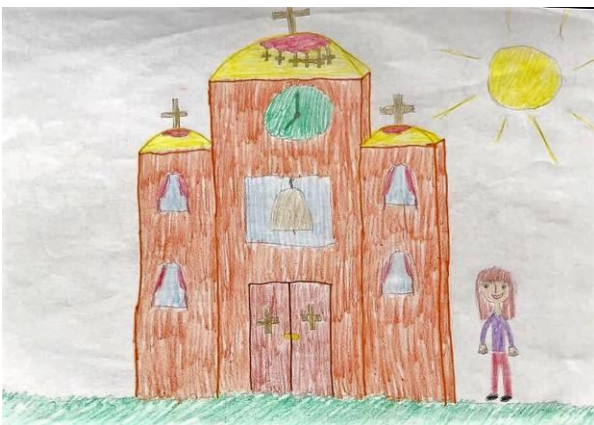
„Математика” - Марта Миковић 1-4

„Мој свет” - Анђела Станковић 3-3

„Портрет” - Наталија Јовић 2-1

„Храм Божији” - Алексија Михајловић 4-4

„Игра” - Сара Радовановић 3-1

„Физичко васпитање” - Анита Петровић 3-1

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ О БЛУДНОМ СИНУ (ЛК 15,11-32)

Елена Милосављевић 4-3

Ања Ђуровић 4-1

Нађа Тодоровић 4-4

Вера Васић 4-2

Марија Јаковљевић 4-4

Јована Никодијевић 4-2

МИ ЧЕКАМО ХРИСТА...

Причешће ученика наше школе у току Васкршњег поста ...